

[Alfred Jensen.]

ning foregå samme dag som valgene til folketing og landsting.

De indvendinger, der er rejst mod de mange afstemninger, finder jeg ikke nogen anledning til at komme med bemærkninger til. Det lader sig let gøre at arrangere denne afstemning i forbindelse med de to valg; det er blot et spørgsmål om, hvorvidt man vil gå ind derfor.

Jeg har under debatten her i folketinget og andre steder konstateret, at der egentlig ikke er så forfærdelig stor tilfredshed med, at man samler disse to folkeafstemninger på een dag. Det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen har et par gange fra denne talerstol frarådet en sådan sammenkædning og talt for, at man foretog folkeafstemningen om valgetten på et tidligere tidspunkt, og jeg vil derfor regne med, at i hvert fald det ærede medlem vil stemme for mit ændringsforslag. Men jeg håber, at også andre ærede medlemmer vil erkende det rigtige i det, jeg her foreslår, og tage konsekvensen deraf og stemme for ændringsforslaget, når det kommer til afstemning.

Jeg skal sluttelig anbefale de ærede medlemmer at stemme for de seks af mig stillede ændringsforslag.

Holger Eriksen: Jeg kan på mit partis vegne anbefale alle de tekniske ændringsforslag.

Jeg har lagt mærke til, at det ærede medlem hr. Thisted Knudsen i betænkningen har fremsat en række bemærkninger, dog uden at tage konsekvensen af dem og stille ændringsforslag. Disse bemærkninger giver efter min mening dels udtryk for et groft misbrug af tal og dels for, at det ærede medlem ikke har nemmet det gamle ord, at man ikke kan få både i pose og sæk.

Hvad det første angår, fremgår det af det talmateriale, som udvalget har modtaget, at venstre i 2. landstingskreds vel regner med at skulle bruge 15 900 stemmer til et mandat, medens venstre i hovedstaden vil få et mandat for 11 400 stemmer. Men hvorfor ikke som venstremand hellere glæde sig over det første tal end fare i flint over det sidste. Kommunisterne i 2. landstingskreds har dog langt mere grund til at klage, idet de skal bruge 18 800 stemmer til et mandat, og retsforbundet skal i samme område bruge 17 100 stemmer til et mandat, mens de konservative til gengæld kan få et mandat

her for 11 000 stemmer. Det vil altså sige, at det ikke særlig er venstre i 2. landstingskreds, der er forurettet, men at man simpelt hen, når man skal bruge forholdstalsvalg måden på den måde, man skal her, vil komme ud for forskellige tal fra område til område og navnlig fra valg til valg. Derfor kan man passende om de tal, der her foreligger, anvende præstens ord: „Græder ikke, børnlille, måske er det løgn altsammen.“ For det er jo en tænkt situation, at man skulle få nøjagtigt den samme fordeling af stemmer ved næste valg som ved det sidste. Er der noget, man ved på forhånd, er det, at man ikke får den samme fordeling, uden at nogen naturligvis kan udtale sig om, hvilke udsving der bliver. Men det er højst sandsynligt, at næste valg vil bevirke, at venstre i 2. landstingskreds måske er blevet bedre stillet end venstre i andre områder. Der er i hvert fald ingen, der kan nære begrundet formodning om, at det ikke lader sig gøre.

Men iøvrigt bunder det hele i arealfaktoren, og den arealfaktor, d. v. s. hensyntagen til de tyndtbefolkede egne, har først og fremmest venstrepartiet krævet anvendt. Det hele bliver derfor efter min mening en broderstrid, som jeg i og for sig ikke skal blande mig i; det bliver de herrers egen sag at afgøre den. Jeg har bare villet gøre opmærksom på, at det er rent tilfældigt, hvilket antal stemmer der i næste omgang skal bruges til et mandat i de forskellige områder.

I og for sig er der vel ikke megen mening i igen at diskutere valgrets betingelserne, for de er fastsat i grundloven, og en fornyet diskussion om dem vil egentlig kun blive en gentagelse af, hvad der allerede blev sagt ved behandlingen af forfatningsforslaget i dette høje ting. Jeg skal nøjes med at fastslå, at det er forsorslovens bestemmelser, som er afgørende for, om man mister valgetten eller ej, og yderligere, at vi fra socialdemokratisk side altid har bestrebt os for at få denne forsorslovgivning affattet på en sådan måde, at ingen på grund af fattigdom vil komme til at miste sin valgret, medens vi derimod aldrig har villet gå imod, at man tog valgetten fra sådanne personer, der vitterligt selv er skyld i, at de bliver nødt til at modtage hjælp fra det offentlige.

Kommunisternes ændringsforslag viser, at de er af den opfattelse, at kun straffede personer bør berøves valgret, medens de derimod ikke under nogen form vil aner-